

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Renate Šantek predsjednice vijeća, dr. sc. Ante Perkušića člana vijeća i suca izvjestitelja, Željka Šarića člana vijeća, Goranke Barac - Ručević članice vijeća i mr. sc. Igora Periše člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja T. A. d.o.o. Z., OIB ..., kojeg zastupa punomoćnik D. L., odvjetnik u Z., protiv prvotuzenika A. – A. M. C. S.P.A. d.d., N., Italija, OIB ..., kojeg zastupa punomoćnik Z. G., odvjetnik u Z. te drugotuzenika H. R. iz Z., OIB ..., kojeg zastupa punomoćnik L. M., odvjetnik u Z., radi proglašenja ovrhe nedopuštenom i utvrđenja ništetnosti, odlučujući o prijedlogu tužitelja za dopuštenje revizije protiv presude Županijskog suda u Splitu broj Gž-787/2022-2 od 9. lipnja 2022., kojom je potvrđena presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj P-3867/2020-36 od 21. travnja 2022., u sjednici održanoj 16. svibnja 2023.,

r i j e š i o j e:

I. Prijedlog tužitelja za dopuštenje revizije odbacuje se, kao nedopušten.

II. Zahtjev prvotuzenika za naknadu troška sastava odgovora na prijedlog za dopuštenje revizije odbija se, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio prijedlog za dopuštenje revizije protiv presude Županijskog suda u Splitu broj Gž-787/2022-2 od 9. lipnja 2022., kojom je potvrđena presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj P-3867/2020-36 od 21. travnja 2022.

2. Prvotuzenik je u odgovoru na prijedlog za dopuštenje revizije predložio isti odbiti, a tužitelja obvezati da mu naknadi trošak sastava odgovora na prijedlog.

3. Postupajući sukladno odredbama članka 385.a i članka 387. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 28/13, 89/14 i 70/19 - dalje: ZPP), ovaj je sud ocijenio da pitanja zbog kojih tužitelj predlaže dopuštenje revizije nisu važna za odluku u sporu odnosno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava kroz sudsku praksu.

4. Prvo pitanje koje tužitelj u prijedlogu postavlja iscrpljuje se u isticanju razloga ništetnosti odredbe ugovora o kreditu (promjenjivost kamatne stope koja u trenutku sklapanja ugovora nije bila niti određena niti određiva), pa imajući u vidu razloge odbijanja tužbenog zahtjeva, odnosno zaključak suda da zbog ništetnosti odredbe o promjenjivosti kamatne stope ne bi bio ništetan i onaj dio o početno ugovorenoj kamatnoj stopi, kao ni ostale odredbe ugovora koje se odnose na glavnicu, pitanje određenosti i/ili određivosti činidbe ukoliko je promjena visine i načina obračuna kamata prepuštena samo jednoj ugovornoj strani nije važno za odluku u sporu, pa time niti za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

5. Drugim pitanjem tužitelj polazi od toga da ništetnost jedne ugovorne odredbe uvijek povlači za sobom ništetnost cijelog ugovora, što je protivno i odredbi članka 324. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05, 41/08 i 125/12 – dalje: ZOO), ali i praksi ovog suda

prema kojoj ugovor važi i ispunjava se onako kako glasi bez ništetne odredbe, ukoliko ugovor može opstati bez te odredbe i ako ona nije bila uvjet ugovora ni odlučujuća pobuda zbog koje je ugovor sklopljen, pri čemu će ugovor ostati na snazi čak i ako je ništetna odredba bila uvjet ili odlučujuća pobuda ugovora u slučaju kad je ništetnost ustanovljena da bi ugovor bio oslobođen te odredbe i vrijedio bez nje (primjerice odluka Revd-2097/2021-2 od 26. listopada 2021.). Zbog navedenoga, pitanje je li odredba o promjenjivosti kamatne stope nevaljana od samog početka (sklapanja ugovora) ili je ona ovisna o poduzimanju pojedinih radnji jedne ugovorne strane, nije važno za odluku u sporu pa time niti za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

6. S obzirom na to da je sud, u okviru zahtjeva za utvrđenje ništetnosti cijelog ugovora o kreditu, raspravio pitanje ništetnosti pojedinih odredbi ugovora, nakon čega je utvrdio da zbog ništetnosti dijela ugovorne odredbe nije ništav cijeli ugovor, treće pitanje kojim se ukazuje na dužnost suda da po službenoj dužnosti pazi na ništetnost nije važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, jer pobijana odluka nije utemeljena na shvaćanju koje bi bilo različito od praske revizijskog suda na koju se tužitelj u prijedlogu poziva, a prema kojoj je sud, u okviru iznesenih činjenica, dužan po službenoj dužnosti paziti na ništetnost.

7. S obzirom na to da u ovoj pravnoj stvari nisu ispunjene pretpostavke za intervenciju revizijskog suda iz članka 385.a stavka 1. ZPP i dopuštenje revizije, valjalo je na temelju odredbe članka 387. stavka 5. ZPP riješiti kao pod stavkom I. izreke ovog rješenja.

8. Zahtjev prvotuženika za naknadu troška sastava odgovora na prijedlog za dopuštenje revizije je odbijen, jer prvotuženik taj zahtjev nije određeno postavio (članak 164. stavak 1. ZPP), a osim toga taj trošak ionako nije bio potreban za odlučivanje o prijedlogu (članak 155. stavak 1. ZPP).

8.1. Zbog navedenoga, odlučeno je kao pod stavkom II. izreke ovog rješenja.

Zagreb, 16. svibnja 2023.

Predsjednica vijeća:
Renata Šantek, v.r.